ความจริงของโลก

พระประชานาถมุนี
วัดดอนจัน

ความจริงของโลก

พระประชานาถมุนี

วัดดอนจั่น

ความจริงของโลก

พระประชานาถมุนี
วัดดอนจั่น

ชื่อหนังสือ : *ความจริงของโลก*

จัดพิมพ์โดย : คุณกิติมา หัตถีรัตน์ และคณะ

พิมพ์ครั้งที่ 1 : จำนวน 10,000 เล่ม (พฤษภาคม 2561)

พิมพ์ที่ : บริษัท เอส. พี. การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ จำกัด
129 ถนนรังสิต-นครนายก ซอย 20
ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
โทร. 0-2159-3547-48 แฟ็กซ์ 0-2159-3579
มือถือ. 08-3642-2299, 08-4544-0801
E-mail : spprintpack4@gmail.com

สัพพะทานัง ธัมมะทานัง ชินาติ "การให้ธรรมะเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง"

พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน

ความจริงของโลก

พระประชานาถมุนี
วัดดอนจั่น

พระประชานาถมุนี

วัดดอนจั่น ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

เจ้าอาวาส/ผู้ก่อตั้งโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เด็ก เยาวชน กำพร้า ยากจน ด้อยโอกาส

ก่อตั้งปี พ.ศ. 2525

วัดดอนจั่น เป็นสถานที่ให้โอกาส

เด็ก เยาวชน กำพร้า ยากจน ด้อยโอกาส

ปัจจุบัน กิน นอน เรียน

อยู่ที่วัดดอนจั่น จำนวน 700 คน

- ระดับเตรียมอนุบาล
- ระดับประถมต้น มัธยมปลาย
- ระดับอาชีวะศึกษาหลักสูตร ปวช.
- ระดับอุดมศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี
- เตรียมอนุบาล 27 คน
- นักเรียน นักศึกษา หญิง 446 คน
- นักเรียน นักศึกษา ชาย 227 คน

งบประมาณได้จากผู้บริจาค ช่วยเหลือ

โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต

เด็ก เยาวชน กำพร้า ด้อยโอกาส

ติดต่อสอบถาม 053-240184

ติดต่อได้ 24 ชั่วโมง 093-2843700

กรรมดี

เกิดจากมนุษย์โลกรักษาศีลห้า

นำเอาศีลห้าไปปฏิบัติจึงเกิดผลแก่ผู้ปฏิบัติและผู้ที่อยู่ใกล้

จึงได้รับผล ชีวิตมีความมั่นคง ชีวิตมีความปลอดภัย

ชีวิตเจริญ ด้วยการงานการเงิน

ชีวิตมีความสงบมีความสุขแล

กรรมไม่ดี

เกิดจากมนุษย์โลกล่วงละเมิดศีลห้า

ไม่นำเอาศีลห้าไปปฏิบัติ

จึงเกิดผลแก่ผู้ล่วงละเมิดศีลห้าและผู้ที่อยู่ใกล้

ชีวิตไม่ปลอดภัย การงาน การเงิน ไม่มั่นคง

ชีวิตไม่สงบ ชีวิตไม่มีความสุข

ชีวิตประสบแต่ปัญหาแล

กรรมดี

สร้างสรรค์ พัฒนาจิตใจ พัฒนาวัตถุสิ่งของ งดงาม

ยั่งยืน เป็นที่ประจักรยอมรับแก่สาธารณชนแล

กรรมไม่ดี

ทำลายจิตใจ ทำลายวัตถุสิ่งของ ไม่สร้างสรรค์ ไม่พัฒนา
เป็น ที่ประจักรแก่สาธารณชน ที่ไม่ยอมรับแล
บุคคล ที่ประสบเคราะห์ร้ายทั้งปวง

บุคคลผู้นั้น ล่วงละเมิดศีลห้า ไม่มีสมาธิ ขาดปัญญา

บุคคล ที่อยู่เย็นเป็นสุข เกิดความสงบสุข
บุคคลผู้นั้น รักษาศีลห้า

ปฏิบัติตนตามบทบัญญัติหลักศีลห้า
เจริญจิตสมาธิภาวนา
พิจารณาทุกๆ เรื่องด้วยปัญญา

บุคคล ที่มีความทุกข์ใจ
ไม่มีความสุขประสบปัญหา
บุคคลผู้นั้น ล่วงละเมิดศีลห้า

ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติหลักศีลห้า
ชีวิตไม่เจริญจิตสมาธิภาวนา
ชีวิตขาดการพัฒนา จึงขาดปัญญา

- มนุษย์ ที่มีกรรมดี กระทำการใด มีคนเมตตาส่งเสริม การกระทำนั้นๆ ชนะสำเร็จ สมดั่งใจปรารถนาแล
- มนุษย์ ที่มีกรรมชั่ว กระทำการใด ขาดคนสนับสนุน ขาดคนส่งเสริม การกระทำนั้นๆ จึงไม่เป็นไป ตามเป้าวัตถุประสงค์ ดั่งใจปรารถนาแล
- บุคคลที่รักษาศีลห้า เจริญจิตภาวนา พิจารณาการรับรู้ด้วยปัญญา เท่าทันอารมณ์ความรู้สึก ความต้องการ ไม่ต้องการ ดีใจ เสียใจ ชอบใจ ไม่ชอบใจ ได้ทุกขณะลมหายใจแล
- บุคคล ที่ล่วงละเมิดศีลห้า ขาดการเจริญจิตภาวนา ขาดสติขาดปัญญา ไม่เท่าทันอารมณ์ความรู้สึก ต้องการและไม่ต้องการ จึงเกิด อาการ ดีใจ เสียใจ ชอบใจ ไม่ชอบใจ ไม่มีวันจบสิ้นแล

- บุคคล ที่เจริญจิตภาวนาเป็นปกติอย่างเนืองๆ จิตที่ฝึกฝนย่อมเข้าถึงธรรมะและธรรมชาติ จิต ที่ฝึกฝนย่อมเข้าใจธรรมะและธรรมชาติ ที่สุดจิตนั้นย่อมเป็นอิสระหลุดพ้นจากกิเลสแล
- บุคคล ที่เจริญจิตภาวนาเป็นปกติอย่างเนืองๆ จิตที่ฝึกฝนย่อมเข้าถึงธรรมะและธรรมชาติ จิต ที่ฝึกฝนย่อมเข้าใจธรรมะและธรรมชาติ ส่งผลให้จิตนั้นย่อมสะอาดบริสุทธิ์พร้อมเข้าสู่พระนิพพานแล
- ศีลเป็นรากฐานของชีวิต สมาธิเป็นรากฐานของความสุข ปัญญาเป็นรากฐานเข้าการหลุดพ้นแล
- ศีลเป็นรากฐานความปลอดภัยของชีวิต สมาธิเป็นรากฐานความยั่งยืนของชีวิต ปัญญาเป็นรากฐานการชำระจิตใจสะอาดบริสุทธิ์ ให้จิตใจนั้นสว่าง ให้จิตนั้นการหลุดพ้นเป็นอิสระอยู่เหนือกิเลส
- มนุษย์มี ความอยาก มีความต้องการ เป็นปกติ (เพราะมี สติ สมาธิ) มนุษย์ ที่ ขาดสติ ขาดสมาธิ มนุษย์ผู้นั้นจึงมีชีวิตที่ผิดปกติ

- การเปลี่ยนแปลงเป็นความจริงของโลก สิ่ง ที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต แปรสภาพหรือพัฒนาไปตามกาลเวลา

ธรรมะ เป็นผู้ กำกับ กำหนด ควบคุม โลกๆ มีองค์ประกอบ 2 ประการ

1. สิ่ง ที่มีชีวิต
2. สิ่ง ที่ไม่มีชีวิต

สิ่งที่มีชีวิตเปลี่ยนแปลงแปรสภาพไปตามกาล เช่น ศาสดาทุกศาสนา

ธรรมะ อยู่เหนือสิ่งที่มีชีวิตและสิ่งที่ไม่มีชีวิต

ธรรมะ คือความจริงของโลก

ธรรมะ คือความจริงของมนุษย์โลก

ธรรมะ เป็นผู้กำเนิดโลก

ธรรมะ กำเนิดสิ่ง ที่มีชีวิตและสิ่ง ที่ไม่มีชีวิต

ธรรมะ เป็นผู้กำเนิดมนุษย์

ธรรมะ เป็นผู้กำเนิดสัตว์

ธรรมะ เกิดก่อนศาสดาใดๆ ที่มีอยู่บนโลกใบนี้

ธรรมะ อยู่เหนือการเปลี่ยนแปลงของ โลก จักรวาล ดวงดาว ดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์

ธรรมะ สร้างความสมดุลการอยู่ร่วมกันระหว่างสิ่ง ที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต

ธรรมะ ให้มนุษย์มีความเมตตาต่อกันและกันแล

ธรรมะ สร้างมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ ที่ประเสริฐ

ธรรมะ ชำระ ล้าง ความคิด ที่ล่วงละเมิดต่อศีลห้า

ธรรมะ ระงับ ยุติ การกระทำ ที่ล่วงละเมิดต่อศีลห้า

ธรรมะ ให้มนุษย์ คิด พูด กระทำ สิ่ง ที่ดีๆ ชอบด้วยศีลห้า

ธรรมะ ให้มนุษย์มีความเข้าใจว่า ทุกๆ สิ่งที่ขึ้นอยู่บนโลกใบนี้ล้วน เกี่ยวข้องผูกพัน มีความจำเป็น มีความสำคัญต่อกันและกันเสมอ เหมือนกัน หมดทุกๆ ประการแล

โลกพระพุทธศาสนา มั่นคง ยั่งยืน งอกงามเป็นดั่ง ที่ปรากฏ เพราะ ใช้หลักของธรรมะและธรรมชาติ (ศีล สมาธิ ปัญญา) เป็นตัว กำกับ กำหนด ควบคุม การจัดการบริหาร

โลกศาสนา สร้างภาวะผู้นำให้อยู่เหนือเงื่อนไข

โลกศาสนา สร้างผู้นำโดยใช้ ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นหลัก

โลกศาสนา ใช้ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นหลักการเลือกผู้นำ

โลกศาสนา ศึกษาเรียนรู้ ด้วยวิธีการปฏิบัติฝึกฝนอบรม จิตใจให้เข้าถึง ธรรมะ ธรรมชาติ ให้เข้าใจ ธรรมะและ ธรรมชาติ หรือความดีความจริงของโลก

โลกศาสนา ให้มนุษย์โลกมีความเมตตาซึ่งกันและกัน
เพื่อให้โลกเกิดสันติสุข

ผู้นำสูงสุดของศาสนาและผู้นำสูงสุด ที่บริหารประเทศ
มี ศีล สมาธิ ปัญญา
เป็น ที่ยอมรับยกย่องสรรเสริญ
กระทำการใดๆ มีคนส่งเสริมสนับสนุน
การกระทำนั้นๆ ชนะสำเร็จสัมฤทธิ์ผลแล

โลกการศึกษา สร้างภาวะผู้นำให้อยู่ใต้เงื่อน

โลกการศึกษา สร้างผู้นำด้วยเงื่อนไขรูปแบบต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มคณะบุคคลต่างๆ

โลกการศึกษา ใช้หลักการจากศึกษาเรียนรู้จากสังคม ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งปราศจากความเป็นจริง การใช้หลักการต่างๆ มาบริหารจัดการนั้นๆ จึงไม่มั่นคงไม่ยั่งยืนเป็นดั่ง ที่ปรากฏเป็นอยู่ ณ ปัจจุบันแล

โลกการศึกษา ใช้หลักการต่างๆ มาบริหารจัดการองค์กรนั้นๆ ไม่มั่นคงไม่ยั่งยืน เพราะหลักการ ที่ศึกษาวิจัยค้นคว้าเรียนรู้ปราศจากความเป็นจริงของธรรมะและธรรมชาติ (ศีล สมาธิ ปัญญา) การจัดการบริหารจึงประสบปัญหาต่างๆ ดั่งเป็น ที่ปรากฏ อยู่ ณ ปัจจุบันแล

ลูกเศรษฐีและลูกยาจก ทั้งคู่ขาดความอดทน ที่สุด
ยากจนเสมอเหมือนกันแล

ลูกเศรษฐีและลูกยาจก ทั้งคู่มีความอดทน ที่สุดร่ำรวย
ยิ่งๆ ขึ้นไปแล

มนุษย์ ที่มีกรรมชั่วคือ

มนุษย์ไม่มีศีล ไม่มีสมาธิ ไม่มีปัญญา

คิดพูดกระทำใดๆ ผิดพลาดๆ ต่อตนเองและบุคคลอื่น

ได้รับผล ร้ายแก่ตนเองและบุคคลอื่น

มนุษย์ ที่กรรมดีเกิดจาก มนุษย์ผู้นั้นมี ศีล สมาธิ ปัญญา

มนุษย์ ที่มีกรรมชั่วเกิดจาก มนุษย์ผู้นั้น ล่วงละเมิด ศีล

ขาดสมาธิ ขาดปัญญา

เจ้ากรรมนายเวร คือ พ่อ แม่ สามี ภรรยา ลูก นายจ้าง ลูกจ้าง ขณะ ที่ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกัน ได้แสดงออกไม่สุภาพเรียบร้อยล่วงเกิน ในอิริยาบถใดอิริยาบถหนึ่งทั้งต่อหน้าและลับหลังซึ่งกันและกัน จึงเกิดผลคำว่า

“เจ้ากรรมนายเวร”

คำว่า อดทน คำๆ นี้มีพลัง มีอำนาจ

สามารถ เปลี่ยนแปลง แก้ไข พัฒนา สร้างความเป็นเลิศ

สร้างความสำเร็จ ให้กับมนุษย์ยิ่งๆ ขึ้นไปแล

คำว่า อดทน สร้างคน สร้างงาน สร้างความมั่งคั่ง สร้าง

อนาคต ให้กับบุคคล ที่มีความอดทน

คำว่า อดทน เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ลดปัญหา แก้

ปัญหา ให้กับบุคคล ที่มีความ อดทน

คำว่า อดทน เพิ่มคุณภาพ ประสิทธิภาพ เพิ่มมาตรฐาน

ให้กับงานนั้นแล

คำว่า อดทน สร้างมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ ที่ประเสริฐแล

คำว่า อดทน สร้างชีวิต

คำว่า อดทน เพิ่มความสุข

คำว่า อดทน กำจัด ความทุกข์

คำว่า อดทน สร้างความมั่นคง

คำว่า อดทน สร้างความปลอดภัย

คำว่า อดทน สร้างความยั่งยืน

คำว่า อดทน กำจัดความยากจน

คำว่า อดทน สร้างความมั่งคั่ง

คำว่า อดทน สร้างสันติสุข สันติภาพ ภราดรภาพ ให้กับชีวิตมนุษย์และโลกใบนี้แล

คำว่า อดทน เพิ่มรายได้

คำว่า อดทน ลดรายจ่าย

คำว่า อดทน แก้ปัญหา

คำว่า อดทน กำจัด ชำระ ล้าง กิเลส ตัณหา ราคะ ที่ครอบงำจิตใจ

คำว่า อดทน ชนะ สำเร็จ

คำว่า อดทน สร้างความละเอียด ประณีต รอบคอบ

คำว่า อดทน ปิดความลับ เก็บความลับ

คำว่า อดทน มีความรู้มาก

คำว่า อดทน หลุดพ้น ล่วงพ้น ปัญหาทั้งปวง

คำว่า อดทน สร้างความเป็นเลิศ

คำว่า อดทน อยู่เหนือปัญหา

คำว่า อดทน อยู่เหนือกิเลส ตัณหา ราคะ ทั้งปวงแล

คำว่า อดทน คือมีดที่ฆ่า กิเลส ตัณหา ราคะ มิให้ครอบงำจิตใจ

คำว่า อดทน เป็นสาเหตุให้เกิดปัญญา

คำว่า อดทน ลดต้นทุน เท่ากับ เพิ่มทุน

คำว่า อดทน เป็นการ เพิ่มคุณภาพ เพิ่มประสิทธิภาพ เพิ่มมาตรฐาน ให้แก่บุคคลและวัตถุสิ่งของนั้นๆ แล

คำว่า อดทน เป็นเหตุเกิดความสามัคคีแก่หมู่คณะแล

คำว่า อดทน เป็นความจริงของโลก

คำว่า อดทน เป็นการเสียสละ ที่ยิ่งใหญ่

คำว่า อดทน เป็นเหตุให้เกิดวิริยะพากเพียร ชนะสำเร็จ

คำว่า อดทน เป็นหลักการ การแก้ปัญหาทั้งปวงแล

คำว่า อดทน ศิลปะนั้นงดงาม ยั่งยืน

คำว่า อดทน เป็นการสร้างความยิ่งใหญ่ได้ทุกๆ เรื่องแล

คำว่า อดทน สร้างฐานะ

คำว่า อดทน รักษาระเบียบวินัย

คำว่า อดทน สร้างชาติ

คำว่า อดทน เป็นกุญแจ เปิด ปิด

คำว่า อดทน เป็นประตู เป็นหน้าต่าง เปิด ปิด

คำว่า อดทน เป็นพาหนะนำทางไปสู่จุดหมาย ดั่งใจปรารถนาแล

คำว่า อดทน อยู่เหนือกรรม

คำว่า อดทน ทำลายความชั่ว

คำว่า อดทน สร้างความดี

คำว่า อดทน เป็นพาหนะเข้าสู่นิพพาน

คำว่า อดทน เป็นรากฐานของเศรษฐกิจ

คำว่า อดทน เป็นหลัก กำกับ กำหนด ควบคุม มนุษย์

คำว่า อดทน สร้างความเข้าใจ ได้ทุกๆ เรื่อง

คำว่า อดทน เป็นสมบัติของมนุษย์โลก

คำว่า อดทน กำจัดความอยาก ทำลายความอยาก ที่เป็นกิเลสแล

คำว่า อดทน อยู่เหนือการเปลี่ยนแปลงของโลก

โลกเปลี่ยนแปลง แต่ ความอดทน ไม่เปลี่ยนแปลง

คำว่า อดทน ให้ผล เห็นผล บรรลุจุดหมาย เป้าหมายวัตถุประสงค์แล

คำว่า อดทน เพิ่มบทบาท เพิ่มพลัง เพิ่มอำนาจ

คำว่า อดทน หลุดพ้นบาปกรรม เคราะห์ทั้งปวง

1. การเปลี่ยนแปลงเป็นความจริงของโลก มนุษย์โลกผู้ใด ไม่เข้าใจ ไม่เท่าทัน ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง มนุษย์โลกผู้นั้น จึงมีชีวิตที่ผิดปกติ ด้วยอาการความรู้สึกต่างๆ ไม่มีวันจบสิ้น

2. มนุษย์ที่เจริญด้วยปัญญา เข้าใจ เท่าทัน ยอมรับการเปลี่ยนแปลง จึงไม่มีเหตุผล ไม่มีเงื่อนไข ไม่สงสัยใดๆ ทั้งสิ้นแล

3. มนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษา ไม่เข้าใจ ไม่เท่าทัน ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง จึงมีเหตุผล มีข้ออ้าง มีข้อแก้ตัว มีข้อสงสัยไม่มีวันจบสิ้นแล

4. มนุษย์ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา เข้าใจ เท่าทัน ยอมรับ การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ความรู้สึก ความต้องการของตนเองและบุคคลอื่น

5. มนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษา ไม่เข้าใจ ไม่เท่าทัน ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ความรู้สึก ความต้องการของตนเองและบุคคลอื่นแล

6. มนุษย์ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา เข้าใจ เท่าทัน ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของโลก จักรวาล ดวงจันทร์

7. มนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษา ไม่เข้าใจ ไม่เท่าทัน ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของโลก จักรวาล ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว จึงมีเหตุผล มีข้อสงสัย ไม่มีวันจบสิ้น

8. มนุษย์ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา เข้าใจ เท่าทัน ยอมรับว่าที่สุดสิ่งที่มีชีวิตและสิ่งที่ไม่มีชีวิต เกิดการเปลี่ยนแปลงแล

9. มนุษย์ ที่เจริญด้วยการศึกษา ไม่เท่าทัน ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงวัตถุสิ่งของ สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต จึงให้มนุษย์ประสบปัญหา

10. มนุษย์ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา เข้าใจ เท่าทัน ยอมรับ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เกิดการเปลี่ยนแปลงไปเป็นปกติแล

11. มนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์ ไม่เท่าทัน ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ผิดปกติ จึงมีเหตุผล มีข้อสงสัย ไม่มีวันจบสิ้นแล

12. มนุษย์ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา เข้าใจ เท่าทัน ยอมรับอารมณ์ดี สุขภาพดี อายุยืน ส่งผล ให้ผล เจ็บป่วยตามเวลาที่กำหนด

13. มนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษา ไม่เท่าทัน ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ ส่งผล ให้ผล แก่ชีวิตอึดอัด หงุดหงิด เบื่อหน่าย รำคาญทำลายสุขภาพเจ็บป่วย ก่อนเวลากำหนด

14. มนุษย์ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา แสวงหาความดีงามตอนปกติ และมนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษาแสวงหาความดีงามตอนผิดปกติ

15. มนุษย์ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา ชำระ ล้างความคิดการกระทำสิ่งที่ผิดๆ ออกจากชีวิตไป และมนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษาสร้างกิเลส สร้างเงื่อนไข สร้างความอยาก ให้กับชีวิตไม่มีวันจบสิ้น

16. มนุษย์ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา สามารถ แยกแยะ ความชั่ว ความดี ออกจากชีวิตได้เป็นอย่างดี และมนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษา ไม่สามารถแยกแยะความชั่ว ความดี ออกจากชีวิต

17. กฎหมาย กำกับ กำหนด ควบคุม ให้บุคคลต่างๆ ที่อยู่บนโลกใบนี้ได้ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันเพื่อให้โลกใบนี้เกิดความดีงามแล

18. การเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาทุกๆ ครั้งชอบด้วยศีล สมาธิ ปัญญา

19. การเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนานั้นเกิดคำว่า มั่นคง ปลอดภัย ยั่งยืน งดงาม รุ่งเรืองก้าวหน้า เป็นที่ยอมรับแก่สาธารณชนแล

20. การเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาใดๆ ทุกๆ ครั้ง ต้องชอบด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา การเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนานั้นๆ เกิดความดีงามแก่ผู้เปลี่ยนแปลงและผู้ถูกเปลี่ยนแปลงย่อมเป็นที่ยอมรับทั้งสองฝ่ายและสาธารณชนระยะสั้นระยะยาวแล

21. มนุษย์ที่มีธรรมะ สามารถยุติความรู้สึกนั้นได้เป็นปกติ (เสียใจไม่เกิน 10 นาที)

22. มนุษย์ที่ไม่มีธรรมะ ไม่สามารถยุติความรู้สึก นั้นได้จึงผิดปกติ (เสียใจ กินไม่ได้ นอนไม่หลับ อยู่ไม่มีความสุขเป็นอาทิตย์ๆ เป็นเดือนๆ

23. การศึกษาเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แต่ศีล สมาธิ ปัญญา อยู่เหนือการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาแล

24. กฎหมายเป็นสิ่งไม่มีชีวิต แต่ผู้กำกับ กำหนด ควบคุม กฎหมายเป็นสิ่งที่มีชีวิตๆ มีความอยาก มีความต้องการ การเปลี่ยนแปลงของกิเลส จึงเป็นเหตุเกิด ความอยุติธรรม ขึ้นกับโลกใบนี้ๆ จึงเกิดความวุ่นวายไม่มีวันจบสิ้นแล

25. กฎหมายเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เพราะกฎหมายเป็นสิ่งที่ไม่ชีวิต ผู้กำกับ กำหนด ควบคุม กฎหมาย มี ศีล สมาธิ ปัญญา กฎหมายนั้นจึงเกิดความยุติธรรมแก่สาธารณชนๆ ยอมรับผู้กำกับ กำหนด ควบคุม กฎหมายผู้นั้นแล

26. คำว่า มั่นคง ปลอดภัย ยั่งยืน รุ่งเรืองก้าวหน้า เกิดจาก ศีล สมาธิ ปัญญา

27. บุคคลที่นำเอา ศีล สมาธิ กำกับ กำหนด ควบคุม จัดการบริหารบุคคลผู้นั้นย่อมเป็น ที่ยอมรับแก่สาธารณชนแล

ความดีความจริง มิได้อยู่ที่ พระพุทธเจ้า

พระเยซู พระอัลเลาะห์

ความดีความจริง มิได้ อยู่ที่ ศาสดา ศาสนา

ความดีความจริง มิได้ อยู่ที่ วัด โบสถ์ มัสยิด

ความดีความจริง มีอยู่ทั่วโลก มีอยู่ทั่วจักรวาล

ความดีความจริง มีอยู่ ที่ตัวเรา เกิดขึ้นได้ทุก

ขณะลมหายใจ

ความดีความจริง คือศีลห้า

1. การศึกษาเปลี่ยนแปลงระบบเก่า สร้างระบบใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของ กิเลส ตัณหา ราคะ ที่ครอบงำจิตใจแล

2. ศาสนารักษาระบบเก่า ส่งเสริมระบบเก่า ไม่สร้างระบบใหม่ ไม่ตอบสนองความต้องการของกิเลส ตัณหา ราคะ

3. หลักการของพระพุทธศาสนาศึกษาเรียนรู้ความเป็นจริงของชีวิตที่เกิดขึ้นแต่ละวัน

4. หลักการของการศึกษาเรียนที่เป็นอยู่ ณ ปัจจุบัน ศึกษาเรียนรู้ความเป็นจริงของสังคมแล

5. หลักการพระพุทธศาสนา แก้ไขจิตใจที่ไม่สงบประสบปัญหา เน้นการนิ่งสมาธิหรือเดินจงกรมเป็นการผ่อนคลายความทุกข์ได้แล

6. หลักการพระพุทธศาสนาพัฒนาชีวิต โดยไม่มีเงื่อนไข ไม่สร้างเงื่อนไข โดยใช้ ศีล สมาธิ ปัญญา กำกับ กำหนด ควบคุม ชีวิตทุกอิริยาบถและทุกขณะลมหายใจแล

7. หลักการของการศึกษาพัฒนา ชีวิต โดยใช้เงื่อนไขรูปแบบต่างๆ กำกับ กำหนด ควบคุม ชีวิตทุกขณะลมหายใจแล

8. มนุษย์โลกจำนวนมาก ไม่สามารถรับความผิดปกติซึ่งกันและกันได้

9. ความโลภ ความโกรธ ความหลง ครอบงำบุคคลใด บุคคลนั้นคิดกระทำการใดๆ ไม่เป็นธรรม ไม่ยุติธรรม ผิดพลาด แก่ตนเองและคนอื่นแล

10. มนุษย์ผู้ใดที่มีความสุข มนุษย์ผู้นั้นสร้างสรรค์พัฒนาชีวิต ครอบครัวประเทศชาติ โลก เจริญงอกงามหาที่สุดมิได้แล

11. ปกติมนุษย์โลกต้องการความดีงามทุกขณะลมหายใจเสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

12. ปกติมนุษย์โลกไม่พึงปรารถนาความชั่วร้ายและหลีกหนีความชั่วร้ายทุกขณะลมหายใจเสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

13. ปกติมนุษย์โลกต้องการความยุติธรรมต้องการความเสมอภาคเสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

14. ปกติมนุษย์โลกต้องการความมั่นคงต้องการความปลอดภัยเสมอเหมือนกันทั้งหมดทุกประการแล

15. ปกติมนุษย์โลกต้องการสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกเสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

16. ปกติมนุษย์โลกรักชีวิตรักทรัพย์สินรักครอบครัวรักอาชีพของตนเองเสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

17. ปกติมนุษย์โลกความจริงทุกขณะลมหายใจเสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

18. ศีล สมาธิ ปัญญา มีพลังที่สามารถนำพามนุษย์โลกเข้าถึงความจริงของโลก

19. ศีล สมาธิ ปัญญา มีพลัง มีอานุภาพ เสริมสร้างให้ชีวิตมีความเข้มแข็ง มั่นคง ยิ่งๆ ขึ้นไปแล

20. มนุษย์สุขได้เมื่อมี ศีล สมาธิ ปัญญา

21. สุขที่ยั่งยืนมั่นคงปลอดภัยต่อชีวิตทรัพย์สินสุขนั้นเกิดจากการมี ศีล สมาธิ ปัญญา

22. ว่างเมื่อไหร่สุขได้เมื่อนั้นแล

23. ศีล สมาธิ ปัญญา จัดระเบียบการดำเนินชีวิตเพื่อให้ชีวิตสงบสุข

24. การเกิดมาของมนุษย์ที่ไม่มีความสุขเพราะมนุษย์ล่วงละเมิดศีลมีสมาธิที่อ่อนแอ ขาดปัญญา ชีวิตจึงประสบปัญหาแล

25. บุคคลที่เกิดมาชีวิตเจริญด้วยปัจจัยสี่มากกว่าปัจจัยสี่เพราะบุคคลนั้นมี ศีล สมาธิ ปัญญา

26. มนุษย์ที่มีความสงบ พัฒนามาถึงที่สุด ปัญญาเกิด

27. มนุษย์ที่มีปัญญา มีความสงบปราศจากความรู้สึก

28. มนุษย์ที่มีปัญญา ระงับความรู้สึก กำจัดความรู้สึกได้เป็นปกติ

29. มนุษย์ที่มีปัญญา อยู่กับสิ่งที่ผิดปกติและอยู่สิ่งที่ปกติได้เป็นปกติ

30. มนุษย์ที่มีปัญญา นอนหลับด้วยสมาธิ

31. มนุษย์ที่มีการศึกษานอนหลับด้วยความคิด

32. มนุษย์ที่นอนหลับด้วยสมาธิอายุยืนสุขภาพดี

33. มนุษย์นอนหลับด้วยความคิดอายุสั้นสุขภาพไม่ดี

34. มนุษย์ที่มีปัญญา ทุกอิริยาบถสมาธิกำกับกำหนดควบคุมตลอดทุกขณะลมหายใจแล

35. มนุษย์ที่มีปัญญา ทำงานปฏิบัติหน้าที่เกิดมาตรฐานตามหลักการแล

36. นอนอย่างมีความสุข สุขภาพดีนอนด้วย ศีล สมาธิปัญญา

37. นอนแล้วเกิดความทุกข์ นอนความคิด (ตัณหา ราคะ กิเลส)

38. นอนแล้วหลับสนิท นอนด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา แล

39. นอนแล้วนำมาซึ่งปัญหา นอนกับ ตัณหา ราคะ กิเลส แล

40. นอนแล้วปลอดภัยมีความสงบสุข นอนด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา

41. มนุษย์ที่มีความรู้สึกมากเท่าไหร่ มีความทุกข์มาก เท่านั้นแล

42. มนุษย์ที่มีความรู้สึก ทุกข์ใจเสียใจจนตายแล

43. มนุษย์ที่ไม่มีความรู้สึก สุขใจดีใจจนตาย

44. มนุษย์ที่มีปัญญา เข้าใจสิ่งที่มีอยู่ อยู่กับสิ่งที่เป็นอยู่ ได้อย่างปกติแล

45. มนุษย์ที่มีปัญญา ย่อมอยู่กับการเปลี่ยนแปลงได้เป็นปกติ

46. มนุษย์ที่มีปัญญา อยู่เหนือการเปลี่ยนแปลงของโลก ได้อย่างปกติแล

47. มนุษย์ที่มีปัญญา ไม่มีเงื่อนไข ไม่สงสัย สิ่งที่มีอยู่บนโลกใบนี้

48. มนุษย์ที่มีปัญญาเข้าใจสิ่งที่มีอยู่บนโลกนี้จึงหมดซึ่งข้อสงสัยแล
49. มนุษย์ที่มีปัญญา ไม่หวั่นไหวกับการเปลี่ยนแปลงของโลก
50. มนุษย์ที่มีปัญญา เข้าใจว่าโลกใบนี้มันเป็นเช่นนี้แล
51. มนุษย์ที่มีปัญญา อยู่กับการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลต่างๆ ได้เป็นปกติ
52. มนุษย์ที่มีปัญญา มีความอดทนเป็นเลิศแล
53. มนุษย์ที่มีปัญญา มีความขยันพากเพียรบำเพ็ญตนเป็นเลิศแล
54. มนุษย์ที่มีปัญญา มีความซื่อสัตย์แก่ตนเองและบุคคลอื่นแล
55. มนุษย์ที่มีปัญญา เป็นผู้ที่มีโอกาสได้พบความจริงเข้าถึงความจริงของโลกแล
56. มนุษย์ที่มีปัญญา เป็นผู้ที่ให้ความดีงามแก่บุคคลอื่นตลอดเวลาแล
57. มนุษย์ที่มีปัญญา ทำลายกิเลสที่ทำให้จิตใจเศร้าหมองแล

58. ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นเครื่องมือพัฒนาชีวิตมนุษย์

59. การศึกษา เป็นเครื่องมือพัฒนาการดำรงชีพของมนุษย์

60. ศีล สมาธิ ปัญญา เครื่องมือพัฒนา อายตนะ ตา หู จมูก ลิ้น กายใจ เพื่อให้ อายตนะ นั้นสะอาดปราศจากกิเลสแล

61. ศีล พัฒนากาย สมาธิ พัฒนา จิต อายตนะ ปัญญา ให้กายสะอาด จิต นั้นหลุดพ้นจากกิเลสแล

62. กรรมดี มีพลังมีอำนาจสัมผัสรู้ได้ดั่งเช่นความเย็นของอากาศ

63. กรรมชั่ว มีพลังมีอำนาจสัมผัสรู้ได้ ดั่งเช่นความร้อนไฟหรือของอากาศ

64. กรรมดีฝ่ายธรรมะ สร้างความเป็นธรรมสร้างความชอบธรรมให้แก่ตนเองและ บุคคล อื่นแล

65. กรรมชั่วฝ่ายอธรรม สร้างความไม่เป็นธรรมสร้างความไม่ชอบธรรมแก่ตนเองและบุคคลอื่นแล

66. กรรมดีได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา กรรมไม่ดีได้แก่กิเลส ตัณหา ราคะ

67. อธรรมกรรมชั่วได้แก่ กิเลส ตัณหา ราคะ ทำลายชีวิตทรัพย์สินของตนเองและบุคคลอื่นแล

68. ธรรมะกรรมดีได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา สร้างสรรค์สร้างความดีงามให้แก่ตนเองและบุคคลอื่นแล

69. กรรมดีความดี เบื้องต้นเกิดจากมนุษย์โลกรักษา ศีล สมาธิ มีปัญญา

70. กรรมชั่วความชั่วเบื้องต้น เกิดจากที่มนุษย์ล่วงละเมิดศีล

71. ศีล สมาธิ ปัญญา เท่านั้นที่มีพลังมีอำนาจสามารถให้ชีวิตมนุษย์ได้รับความดีงามและปลอดภัย มั่นคง ยั่งยืนได้ตลอดเวลา

72. การเกิดมาของมนุษย์สิ่งแรกควรนำมาเป็นหลักการดำเนินชีวิตของมนุษย์ได้แก่ ศีล สมาธิ ปัญญา

73. ธรรมะ กำกับ กำหนด ควบคุม ธรรมชาติๆ กำกับกำหนด ควบคุม สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ให้เป็นไปตามความจริงของธรรมะ

74. ธรรมะ (ศีล สมาธิ ปัญญา) กำกับ กำหนด ควบคุมหลักการบริหารจัดการทุกๆ ด้าน

75. ธรรมะเป็นเจ้าของชีวิตฯ ต้องน้อมนำเอาธรรมะมาอบรมสั่งสอนกำกับควบคุมการดำเนินชีวิตฯ จึงเกิดความสงบสุขแล

76. ธรรมะเป็นผู้ กำกับ กำหนด ควบคุม ธรรมชาติ ที่อุบัติเกิดขึ้นบนโลกใบนี้เพื่อให้ธรรมชาติเกิดให้ความยั่งยืนและสมดุลแล

77. ธรรมะ (ศีล) เป็นผู้ให้กำเนิดชีวิตมนุษย์ฯ ยั่งยืนงอกงามก้าวหน้าด้วยธรรมะแล

78. ปกติมนุษย์ต้องการความสงบสุขเสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

79. ความสุขมิได้เกิดแก่ผู้ที่เจริญด้วยการศึกษาหรือบุคคลที่เจริญด้วยปัจจัยสี่มากกว่าปัจจัยสี่ แท้จริง ความสุขเกิดจากความเข้าใจ

80. เข้าใจ อยู่ ณ ที่ใด ก็ปกติ เข้าใจ กระทำการใดๆ ชนะสำเร็จ

81. ไม่เข้าใจ อยู่ ณ ใดก็ผิดปกติ ไม่เข้าใจ กระทำการใดๆ ผิดปกติไม่สัมฤทธิ์ผล

82. ไม่เข้าใจ ทำการใดๆ ผิดพลาดขาดทุน

83. เข้าใจทำการใดๆ เสร็จก่อนที่เวลากำหนดเท่ากับได้กำไร

84. ไม่เข้าใจทำการใดๆ เพิ่มเวลาทำงานเท่ากับเพิ่มทุนขาดทุน

85. เข้าใจ ทำการงานใดๆ ลดขั้นตอนในการทำงานๆ นั้นมีคุณภาพ

86. วันนี้ทุกข์มากเท่าไหร่ วันข้างหน้าสุขมากเท่านั้นแล

87. วันนี้สุขมากเท่าไหร่ วันข้างหน้าทุกข์มากเท่านั้นแล

88. สุข ทุกข์ เป็นสิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้นเพื่อตอบสนองความรู้สึกของตนเองใช่ก็ สุข ไม่ใช่ก็ ทุกข์

89. สุข คือของหอม สุขคือของเย็น แต่ที่สุดมนุษย์หลบหลีกหนีความสุข

90. ทุกข์ คือขี้ ทุกข์คือไฟ แต่มนุษย์ทั้งหลายเดินหรือวิ่งเข้าหาความทุกข์ไม่มีวันจบสิ้นแล อย่าโทษว่าโลกวุ่นวายจิตของเรานั่นแหละไปวุ่นวายกับโลกแล

91. บิดา มารดา ที่ดีที่ประเสริฐคือ บิดา มารดา ที่มีศีลห้า

92. บุตรธิดา ที่ดีที่ประเสริฐคือ บุตร ธิดา ที่มีศีลห้า

93. บิดา มารดา รักษาศีลห้า เท่ากับ บิดามารดา รักษาชีวิต ทรัพย์สิน ลูกของตน

94. บุตร ธิดา รักษาศีลห้า เท่ากับ บุตร ธิดา รักษาชีวิต ทรัพย์สิน ให้กับ บิดามารดา ของตนแล

95. บิดา มารดา รักษาศีล เท่า บิดา มารดา สร้างความมั่นคงรักษา ความปลอดภัยให้แก่ลูกของตนแล

96. บิดา มารดา ใช้ศีลเป็นหลักการเลี้ยงลูก ใช้สมาธิฝึกฝนอบรมจิตใจ ใช้ปัญญาเป็นแสงสว่างหรือเป็นเข็มทิศดำเนินชีวิตๆ ลูกๆ เข้มแข็งมั่นคงปลอดภัยในการดำเนินชีวิตแล

97. การศึกษาเป็น ปัญญาภายนอก พระพุทธศาสนาเป็นปัญญาภายใน

98. หลักการของพระพุทธศาสนา ศึกษาเรียนรู้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตโดยใช้หลักสมาธิฝึกฝนอบรมจิตใจพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดความละเอียดชีวิตมีคุณภาพ ยิ่งๆ ขึ้นไปแล

99. หลักการของการศึกษา ศึกษาเรียนรู้ สิ่งที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้หรือสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลแล

100. ปัญญาเปรียบเสมือนดวงอาทิตย์ที่ส่องสว่างกลางวัน

101. ปัญญาเปรียบเสมือนดวงจันทร์ที่ส่องแสงสว่างกลางคืน

102. ปัญญาเกิดขึ้นกับบุคคลผู้ใด บุคคลผู้นั้น

• มีสติที่สมบูรณ์มีพลังมีอำนาจหยุดยั้งยับยั้งสิ่งที่รับรู้ได้เป็นปกติแล

• มีสติที่สมบูรณ์มีพลังมีอำนาจ แยกแยะสิ่งที่รับรู้เพื่อให้เกิดความละเอียดยิ่งๆ ขึ้นไปแล

• มีสติที่สมบูรณ์มีพลังมีอำนาจเหนือการรับรู้สงบนิ่งต่อการรับรู้

• มีสติที่สมบูรณ์มีพลังมีอำนาจเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกิเลสนาๆ นัปการได้อย่างเป็นปกติแล

• มีสติที่สมบูรณ์มีพลังมีอำนาจอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลหรือธรรมชาติได้อย่างเป็นปกติแล

• ที่สุดของปัญญาบริสุทธิ์ สติสมาธิสงบนิ่ง ดั่งเช่นเขาพระสุเมรุ

• มีสติที่สมบูรณ์มีพลังมีอำนาจ สามารถ ปิดอายตนะได้ เปิดอายตนะได้ ที่สุดไม่ต้อง ปิด หรือ เปิดอยู่ได้อย่างปกติแล

103. สติสมาธิ กำกับ กำหนด ควบคุม ความคิด การกระทำๆ นั้นๆ สัมฤทธิ์ผลแล

104. สติสมาธิ รักษาองค์ความรู้ ส่งเสริมให้องค์ความรู้มั่นคงยั่งยืนแล

105. สงบ เกิดจากการฝึกฝนอบรมพัฒนาจิตใจ เพื่อให้จิตนั้นมีพลังอำนาจสามารถแยกแยะการรับรู้ของอายตนะจัดระบบการรับรู้ของอายตนะก่อนตัดสินใจใดๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ ชัดเจนแล

106. สงบกาย มีศีลที่สมบูรณ์ สงบใจ มีสมาธิที่สมบูรณ์ กายใจที่สมบูรณ์พัฒนายกฐานะให้เกิดปัญญาแล

107. มนุษย์ที่ประเสริฐคือมนุษย์ที่มีศีลห้า

108. มนุษย์ที่ประเสริฐสุดคือมนุษย์ที่มีศีลห้าเป็นอาจิณ มนุษย์ต่ำที่สุดคือมนุษย์ล่วงละเมิดศีลห้าเป็นอาจิณ

109. การเป็นมนุษย์ที่สง่างามโดดเด่น คือมนุษย์ที่มีศีลห้า

110. การเป็นมนุษย์ที่มนุษย์ด้วยกันยอมรับนับถือคือการเสียสละมุ่งมั่นสร้างความดีงามให้แก่สาธารณะชนเป็นอาจิณ

111. เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นแก่นสาระของการพัฒนาประชากรประเทศ

112. ผู้บริหารประเทศใดประชากรของประเทศใด เข้าใจ เท่าทัน ยอมรับ การเปลี่ยนแปลงของโลก ประเทศนั้นประชากรประเทศนั้น มั่นคงปลอดภัยยั่งยืนแล

113. ปกติมนุษย์โลกมีความรู้สึกมีความต้องการสารพัดความต้องการเสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

114. มนุษย์ที่มีศีลมนุษย์ผู้นั้นมีความปลอดภัยแล

115. ครอบครัวใดบ้านหลังใดมีศีลห้าเท่ากับครอบครัวนั้นบ้านหลังนั้นมีประตูหน้าต่างกำแพงหรือรั้วบ้านชั้นหนึ่งของโลกอยู่แล้วมีความสุขมีความปลอดภัยมีความงอกงามก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไป

116. ครอบครัวใดไม่รักษาศีลห้าเท่ากับครอบครัวนั้นไม่มีประตูหน้าต่างไม่มีรั้วบ้านอยู่แล้วไม่ปลอดภัย อยู่แล้วมีแต่ความเสื่อมมีอันตรายแล

117. หัวหน้าครอบครัวใดไม่รักษาศีลห้า เท่ากับหัวหน้าครอบครัวนั้นไม่อาจรักษาชีวิตครอบครัวทรัพย์สินอาชีพของครอบครัวของตนได้แล

118. ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ของมนุษย์ เสมอเหมือนกันหมด แต่ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ต่างเวลา ต่างสถานที่ ต่างบุคคลเท่านั้นแล

119. ความคิดสร้าง กิเลส (วิตกกังวลกับสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีตและวิตกกังวลกับสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นในอนาคต) สมาธิ ทำลาย กิเลส (สมาธิอยู่กับปัจจุบันไม่มีอดีตไม่มีอนาคต)

120. สมาธิขยายผลของความคิด สมาธิแยกแยะความคิด สมาธิจัดระบบความคิดให้เป็นหมวดหมู่สมาธิ กำกับ กำหนด ควบคุม ความคิด ความคิดจึงสัมฤทธิ์ผลแล

121. ความคิดอิงเงื่อนไข ความคิดอิงกฎเกณฑ์กติกา ความคิดอิงระเบียบข้อบังคับ ความคิดนั้นจึงไม่สัมฤทธิ์ผลถึงแม้สัมฤทธิ์ผลไม่ยั่งยืนแล

122. ความคิด คืออาหารสำเร็จรูป หมายถึงไม่ต้องลงมือปฏิบัติ

123. สมาธิ คืออาหารธรรมชาติ หมายถึง ต้องลงมือปฏิบัติ

124. บุคคลที่มีปัญญาอยู่กับสิ่งที่ผิดปกติ (ธรรมชาติวิกฤต) ได้อย่างปกติและอยู่กับสิ่งที่ปกติได้อย่างปกติแล

125. บุคคลที่มีปัญญาเกิดจากการฝึกฝนพัฒนาจิตใจให้เข้าใจเข้าถึงความจริงของโลกิยะและโลกุตระได้อย่างปกติ

126. เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นความจริงของมนุษย์โลก โลกควรต้อนรับศึกษาเรียนรู้ป้องกันให้จิตใจเข้มแข็งแล

127. เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นศัตรูของมนุษย์ๆ ที่ขาดปัญญา

128. เกิด แก่ เจ็บ ตาย มิตรหรือเพื่อนที่รักของผู้ที่มีปัญญา

129. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญาเล็งเห็นความตายเป็นธรรมดา

130. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญาเล็งเห็นความตายเป็นเพื่อนที่รัก

131. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญามีความมั่นคงต่อความดีตลอดเวลา

132. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญามีกายสงบวาจาสงบใจสงบตลอดเวลา

133. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญามีสติมีสมาธิกำกับควบคุมการรับรู้ของอายตนะตลอดเวลา

134. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญาสติสมาธิอยู่กับกายและใจตลอดเวลา

135. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญามีความมุ่งมั่นปรารถนาให้จิตใจหลุดพ้นจากกิเลสแล

136. บุคคลที่มีทรัพย์แต่ไม่มีธรรมะ ดั่งเช่นลิงที่ได้ทอง (มีแต่ความทุกข์)

137. บุคคลที่มีทรัพย์และมีธรรมะ ดั่งเช่นลิงที่ได้กล้วยกินแล (มีความสุข)

138. บุคคลที่มีทรัพย์มาก แต่ไม่มีธรรมะ ความสุขมีน้อยแล

139. บุคคลที่ไม่มีทรัพย์ แต่ มีธรรมะ มีความสุขมากแล

140. สุขเปิด (หมายถึงกลางวัน ทุกข์ปิด หมายถึงกลางคืน)

141. ความสุข ขยายผลการรับรู้ของอายตนะแล

142. ความทุกข์ ปิดกั้นการรับรู้ของอายตนะแล

143. มนุษย์จำนวนมากมีความสุขมีความทุกข์ กับเงื่อนรูปแบบกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ

144. มนุษย์จำนวนน้อยมีความเข้าใจว่า สุขเกิดจากความเข้าใจ

145. มนุษย์จำนวนน้อยมีความเข้าใจว่า ทุกข์จากความไม่เข้าใจ

146. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญา เข้าใจสิ่งที่มีอยู่ อยู่กับสิ่งที่มีอยู่บนโลกใบนี้ได้อย่างปกติแล

147. บุคคลที่เจริญด้วยปัญญา อยู่กับการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติหรือของโลกได้อย่างปกติ

148. แม้ที่สุดโลกหรือธรรมชาติวิกฤตเกิดการเปลี่ยนแปลงแต่ที่สุดปัญญา ยังงอกงามในท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติฉันนั้นแล

149. แม้ที่สุดโลกหรือธรรมชาติวิกฤตเกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ กิเลส ตัณหา ราคะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาฉันนั้นแล

150. ตราบใดการศึกษายังเป็นเครื่องมือดำรงชีพหรือเครื่องมือดำเนินชีวิต การศึกษาจึงไม่สามารถพัฒนาหรือแก้ปัญหาให้กับมนุษย์ประเทศชาติโลก ดั่งเช่นที่เป็นอยู่ ณ ปัจจุบันแล

151. วันนี้การศึกษาเป็นเรื่องของชีวิต การศึกษาควรนำเอา ศีล สมาธิ ปัญญา มาเป็นแผน กำกับ กำหนด ควบคุม การดำเนินชีวิตเพื่อให้ชีวิต ครอบครัว ประเทศโลก เกิดสันติสุขแล

152. โลกใบนี้ยังคงความเป็นปกติ แต่มนุษย์ต่างหากที่อยู่บนโลกใบนี้ผิดปกติ ไม่เข้าใจ จึงเกิดอาการ เดี๋ยวทุกข์เดี๋ยวสุข พอใจ ไม่พอใจสารพัดทุกข์แล

153. โลกใบนี้ยังคงความงดงามเป็นปกติ วิจิตรพิศดารปราศจากกิเลส แต่มนุษย์ต่างหากที่ปรุงแต่งเปลี่ยนแปลง แก้ไข สิ่งที่มีอยู่ สิ่งที่เป็นอยู่ บนโลกใบนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองแล

154. การเกิดมาของมนุษย์ไม่ได้พัฒนาทาง อายตนะได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ กิเลส ตัณหา ราคะ จึงครอบงำไม่มีจบสิ้น มาวันหนึ่ง มนุษย์ผู้นั้นจึงไม่สามารถแยกแยะความชั่วความดีออกจากชีวิตๆ จึงผิดปกติเพราะชีวิตตกอยู่ใต้อำนาจกิเลสครอบงำแล

155. เข้าใจ คือสุข ไม่เข้าใจ คือทุกข์

156. เข้าใจ คือปกติ ทำการใดๆ ชนะสำเร็จ

157. ไม่เข้าใจ คือผิดปกติ ทำการใดๆ ผิดพลาดขาดทุน

158. เข้าใจ ทำการใดเป็นไปตามขั้นตอนทุกประการแล

159. ไม่เข้าใจ ทำการใดไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด

160. เข้าใจ ได้กำไรสัมฤทธิ์ผลตามที่วางแผนแล

161. ไม่เข้าใจ ทำงานผิดพลาดขาดทุน องค์กรอ่อนแอแล

162. เข้าใจ สร้างความเชื่อมั่น สร้างมาตรฐาน สร้างความยั่งยืนแล

163. ไม่เข้าใจ ทำลายความเชื่อถือ ไม่เป็นที่ยอมรับ

164. เข้าใจ ทำการใดมั่นคง ปลอดภัย

165. ไม่เข้าใจ ทำการใด ขาดความมั่นคง ขาดความปลอดภัยแล

166. เข้าใจ ทำการใดง่าย สะดวกรวดเร็วมีคุณภาพมาตรฐาน

167. ไม่เข้าใจ ทำการใดล่าช้า ติดขัด ขาดคุณภาพไม่เป็นที่ยอมรับแล

168. เข้าใจ ทำการใด งอกงาม ยั่งยืนก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไปแล

169. ไม่เข้าใจ ทำการใด ไม่ละเอียด ขาดความปราณีตรอบคอบแล

170. เข้าใจ ทำการใดงดงาม ยั่งยืน มั่นคงแล

171. ไม่เข้าใจ ทำการใดไม่งดงาม ไม่มีความยั่งยืน ไม่มั่นคง

172. เข้าใจ เป็นเหตุให้เกิดศิลปะนั้นงดงามยั่งยืน คงทนถาวรแล

173. ไม่เข้าใจ เป็นเหตุทำลายศิลปะ ทำลายความงดงามแล

174. เข้าใจ ทำการใด ถึงจุดหมายตามที่ต้องการแล

175. ไม่เข้าใจ ทำการ ถึงจุดหมายล่าช้าไม่เป็นไปตามที่ต้องการแล

176. เข้าใจ ทำการใดถูกตาถูกใจมวลมนุษย์แล

177. ไม่เข้าใจ ทำการมีแต่คนตำหนินินทาตลอดกาลแล

178. เข้าใจ ทำการใดมีแต่คนยกย่องสรรเสริญ

179. ไม่เข้าใจ ทำการใด คนไม่ยกย่องไม่ยอมรับ ไม่สรรเสริญแล

180.เข้าใจ ทำการใดมีแต่ผู้สนับสนุนส่งเสริมการกระทำการนั้นแล

181. ไม่เข้าใจ ทำการใดมีแต่คนขัดขวาง ขัดแย้งไม่ส่งเสริมแล

182. เข้าใจ ทำการใดลดต้นทุน เพิ่มรายได้ลดรายจ่ายแล

183. ไม่เข้าใจ ทำการ เพิ่มรายจ่าย เพิ่มปัญหา เพิ่มทุนแล

184. เข้าใจ ทำการใด เพิ่มรายได้ลดรายจ่ายลดปัญหาแล
185. ไม่เข้าใจ ทำการใดเพิ่มขั้นตอนในการทำงาน เท่ากับเพิ่มทุนและขาดทุน
186. ชีวิตใดเข้าใจ ชีวิตนั้นมีความสุข ส่งผลให้ชีวิตนั้นเกิดความปลอดภัย ความมั่นคงแล
187. เข้าใจทำการใดๆ ง่าย
188. ไม่เข้าใจทำการใดๆ ยาก
189. บุคคลใดเข้าใจ กระทำการใดๆ แม่นยำ มั่นคง ชัดเจน ชนะสำเร็จทุกประการแล
190. บุคคลใดไม่เข้าใจ กระทำการใดๆ อ่อนแอ หวั่นไหว ผิดพลาดไม่สามารถแก้ปัญหาที่ผิดพลาดได้ยากแล
191. ใจเข้าใจ ใจนั้น สบาย เบา
192. ไม่เข้าใจ ใจนั้น อึดอัด หนัก
193. ใจเข้าใจ ใจนั้นอยู่เหนือ ทุกข์ และสุข
194. ใจไม่เข้าใจ ใจนั้นอยู่ใต้อำนาจของ เหตุแห่งทุกข์ เหตุแห่ง สุข
195. ใจเข้าใจ ใจนั้นหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวงแล
196. ใจไม่เข้าใจ ใจนั้นหลุดพ้นความสุขทั้งปวงแล

197. ใจไม่เข้าใจ ใจนั้นถูกความทุกข์ทั้งปวงครอบงำแล

198. ใจไม่เข้าใจ ใจนั้นถูกความสุขทั้งปวงครอบงำแล

199. ใจเข้าใจ ใจนั้นสงบนิ่ง ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่กระทบแล

200. ใจไม่เข้าใจ ใจนั้น วุ่นวาย หวั่นไหว ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่กระทบแล

201. ใจเข้าใจ ใจนั้น ปกติตลอดกาลแล

202. ใจไม่เข้าใจ ใจนั้น วิตกกังวล ลังเล สงสัยไปทุกๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องผูกพันแล

203. ใจเข้าใจ ใจนั้นทำการใดๆ ใจนั้นมีพลังมีอำนาจชนะสำเร็จแล

204. ใจเข้าใจ ใจนั้นอยู่เหนือ กิเลส ตัณหา ราคะ ทั้งปวงแล

205. ใจเข้าใจ ใจนั้นมีความสงบทุกอิริยาบถแล

206. ใจเข้าใจ ใจนั้นอยู่เหนือ ความแก่ ความเจ็บ ความตายแล

207. ใจไม่เข้าใจ ใจนั้นถูกความแก่ ความเจ็บ ความตายครอบงำจิตใจ ส่งผลให้ ใจนั้นเศร้าหมองแล

208. ใจเข้าใจ ใจนั้นฝึกฝนอบรมจิตให้เข้าถึงแก่นแห่งธรรมแล

209. ใจเข้าใจ ใจนั้นปราศจากเหตุผลข้อสงสัยแล

210. ใจไม่เข้าใจ ใจนั้นมีเหตุผล มีข้อสงสัย ไม่มีวันจบสิ้นแล

211. ใจเข้าใจ ใจนั้นหลีกหนีความชั่วทั้งปวงแล

212. ใจเข้าใจ ใจนั้นสร้างความดีตลอดกาลแล

213. ใจเข้าใจ ใจนั้นสงบนิ่งตลอดกาลแล

214. ใจเข้าใจ สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์

215. ใจเข้าใจ อ่าน เขียน เข้าใจได้ง่ายแล

216. ใจเข้าใจ ง่ายแก่การอบรมสั่งสอน

217. ใจเข้าใจ ทำการใดๆ เรียบง่าย

218. ใจเข้าใจ ใจนั้นละการรับรู้ได้โดยง่าย

219. ใจเข้าใจ ใจนั้นมีพลังสร้างสรรค์ความดีงามได้โดยง่าย

220. ใจเข้าใจ ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้

221. ใจเข้าใจ พัฒนาสร้างสรรค์ศิลปะงดงามยั่งยืน

222. ใจเข้าใจ กาย วาจา ใจ นั้นสงบนิ่งเรียบร้อยทุกอิริยาบถ

223. ใจเข้าใจ ทุกอิริยาบถ ละเอียดปราณีตงดงามตลอดเวลา

224. ปัญญา เป็นพาหนะนำพานักพรตนักบวช ที่ต้องการหนทางหลุดพ้น ให้มรรคผลนิพพานแล

225. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา เข้าใจความเป็นจริงของโลกและสังคมโลกได้เป็นอย่างดีแล

226. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา อยู่กับความจริงของโลกและอยู่กับความจริงของสังคมโลกได้อย่างงดงามแล

227. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา อยู่เหนือเหตุผลของตนเองและบุคคลอื่นแล

228. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา ไม่มีเหตุผลไม่มีเงื่อนไขให้กับตนเองและบุคคลอื่นแล

229. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา สามารถระงับอารมณ์ความรู้สึกได้โดยง่าย

230. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา สามารถแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นได้โดยง่ายแล

231. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา จิตมีสติ จิตมีสมาธิ จิตสงบแล

232. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา กายสะอาดใจบริสุทธิ์จิตหลุดพ้น

233. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา มีสติกำหนดทุกขณะลมหายใจ

234. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา เข้าใจ เท่าทัน อารมณ์ความรู้สึกทุกขณะลมหายใจ

235. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา มีชีวิตเพื่อบุคคลอื่นตลอดเวลา

236. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ

237. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ความรู้สึกของตนเองและบุคคลอื่น

238. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

239. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา มีจิตมีสมาธิมีความสงบเป็นปกติ

240. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา จิตใจเบิกบานผ่องใสตลอดกาลแล

241. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา ชีวิตอุดมสมบูรณ์ด้วยปัจจัยสี่แล

242. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา จิตใจมั่นคงตลอดกาลแล

243. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา มีความยุติธรรมตลอดกาล

244. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา กาย วาจา ใจ ปกติตลอดกาล

245. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา มีสติมีสมาธิ มุ่งมั่นให้ถึงทางหลุดพ้นแล

246. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา มุ่งมั่นพากเพียรเพื่อเข้าสู่พระนิพพาน

247. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา ละ วาง ความรู้สึกดีใจเสียใจออกจากจิตใจตลอดกาล

248. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา สละ ละ บาป ออกจากชีวิตจิตใจ

249. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา กำจัด ชำระ ล้าง อกุศลออกจากจิตใจของตนตลอดเวลา

250. บุคคล ที่เจริญด้วยปัญญา ยึดมั่น ทาน ศีล ภาวนา บำรุงเลี้ยงจิตใจให้เกิดความสมบูรณ์ตลอดกาล

251. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา จิตใจนั้นสุขุม รอบคอบทุกอิริยาบถ

252. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา ย่อมเป็นที่ยอมรับของบุคคล ที่มีการศึกษาแล

253. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา พูดเจรจาสื่อสารใดๆ ย่อมเป็นที่ยอมรับของสาธารณชนแล

254. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา การกระทำใดๆ ย่อมเป็นที่ยอมรับของสาธารณชนแล

255. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา กระทำการใดๆ สาธารณชนสนับสนุนส่งเสริมการกระทำนั้นๆ แล

256. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา มีความมุ่งมานะพากเพียรสร้างความดีตลอดกาลแล

257. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา นำพาสาธารณชนไปสู่ความดีงามแล

258. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา ลิขิตเขียนบันทึกสิ่งใดๆ ย่อมเป็นความจริงตลอดกาลแล

259. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา ค้นคว้าแสวงหาความเป็นจริงของชีวิตตลอดเวลาแล

260. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา เป็นบุคคล ที่เสียสละ มีชีวิตเพื่อให้บุคคลอื่นและตนเองได้รับเกิดความดีงาม เสมอเหมือนกันหมดทุกประการแล

261. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา กระทำการใดๆ ย่อมให้เกิดเป็นธรรมแก่ตนเองและบุคคลอื่นแล

262. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา มีความเมตตาต่อ สัพพะสิ่งทั้งปวงแล

263. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา มีความขยันพากเพียร ให้จิตใจนั้นหลุดพ้นจาก ตัณหา ราคะ กิเลสแล

264. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา ย่อมเจริญด้วยทรัพย์ หรือมากกว่าปัจจัยสี่แล

265. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา จิตใจสงบ ตลอดกาลแล

266. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา อยู่ ณ สถาน ที่ใด สถานที่นั้นร่มเย็น สถานที่นั่นเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไปแล

267. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา เป็นบุคคล ที่มีอำนาจ เหนือกว่าบุคคล ที่มีความรู้ อื่นๆ ใด ทั้งปวงแล

268. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา กระทำการใดๆ เป็นเพื่อสาธารณบุคคลอื่นๆ แล

269. บุคคล ที่เจริญด้วย ปัญญา พูดสื่อสารเจรจาใดๆ เพื่อให้เกิดความงอกงามและดีงามแก่สาธารณชนแล

270. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ การรับรู้ของ อายตนะละเอียด ปราณีต รอบคอบ สุขุมยิ่งๆ ขึ้นไปแล

271. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ สามารถแยกแยะการรับรู้ของ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ได้อย่างปกติแล

272. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ คิด พูด กระทำการใดๆ เป็นไปเพื่อให้เกิดความดีงามแก่สาธารณชนแล

273. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ เวลาอายตนะรับรู้สงบนิ่งตลอดกาลแล

274. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ สามารถ ระงับ ยุติ การรับรู้ต่างๆ ของอายตนะได้อย่างปกติแล

275. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ นำเอาสมาธิ กำกับกำหนด ควบคุมการเปลี่ยนแปลงในอิริยาบถต่างๆ ได้อย่างละเอียดปราณีตและงอกงามแล

276. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ มีความแม่นยำจดจำเป็นเลิศแล

277. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ การรับฟังข่าวสารข้อมูลต่างๆ ได้ละเอียดสุขุมรอบคอบแล

278. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ เวลาอบรมสั่งสอนจดจำเข้าใจได้ง่ายแล

279. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ กระทำการใดๆ ชนะสำเร็จได้โดยง่าย

280. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ กระทำการใดๆ เป็นที่ยอมรับแก่สาธารณชนแล

281. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ เวลาลิขิตเขียนบันทึกใดๆ ละเอียดแม่นยำชัดเจนเข้าใจได้ง่ายแล

282. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ เวลาบำเพ็ญเพียรจิตภาวนาย่อมเกิดปัญญาได้ง่ายแล

283. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ เวลาอ่านหรือเขียนหนังสือย่อมจดจำเนื้อหาสาระได้อย่างง่ายแล

284. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ เวลาพูดเจรจาสื่อสารใดๆ ออกไป ผู้ที่ได้ยินได้ฟังย่อมเข้าใจได้โดยง่ายแล

285. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ มีความสงบ ไม่ยินดีต่อการรับรู้ใดๆ ทั้งสิ้นแล

286. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ มีสีผิว ที่งดงามตลอด เวลาแล

287. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ ความคิด คำพูด เป็น ธรรมตลอดเวลาแล

288. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ สภาวะจิตมีธรรมเกิดขึ้น ตลอดเวลาแล

289. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ จิตใจมั่นคงต่อการรับรู้ ตลอดเวลาแล

290. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ จิตใจเบิกบานผ่องใส ตลอดเวลาแล

291. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ สภาวะจิตนั้นมีเมตตาต่อ สัพพะสิ่งทั้งปวงแล

292. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ ธรรมะย่อมเกิดแก่บุคคล นั้นแล

293. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ ปฏิบัติธรรมๆ ย่อมเกิด ผลแก่บุคคลนั้นแล

294. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ จิตใจ มุ่งมั่นพากเพียร สร้างความดีงามให้กับชีวิตของตนและบุคคลอื่นแล

295. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ มีสติกำกับ กำหนด ควบคุม อายตนะตลอดเวลาแล

296. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ ทุกย่างก้าวเดินมีสติกำกับตลอดเวลาแล

297. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ พิจารณาการรับรู้ของอายตนะเพื่อให้เกิดความละเอียดก่อนตัดสินใจใดๆ แล

298. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ พิจารณาแยกแยะการรับรู้ของอายตนะได้อย่างแม่นยำชัดเจน เพื่อป้องกันความผิดพลาดก่อนตัดสินใจใดๆ แล

299. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ ประกอบอาชีพใดๆ ย่อมชนะสำเร็จแล

300. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ มีสติต่อการทำงานตลอดแล

301. บุคคล ที่เจริญด้วย สมาธิ คิด พูด กระทำใดๆ เป็นไปตามเป้าหมายทุกประการแล

302. บุคคล ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา กระทำการใดๆ สาธารณชนสนับสนุนช่วยเหลือเกื้อกูลส่งเสริมการกระทำนั้นแล

303. บุคคล ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา เข้าใจ เข้าถึงความจริงของโลกแล

304. บุคคล ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา อยู่กับการเปลี่ยนแปลงของโลกและธรรมชาติได้อย่างปกติแล

305. บุคคล ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและธรรมชาติ

306. บุคคล ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา บุคคลนั้นมีความสง่างาม มีความงดงาม ตลอดเวลา

307. บุคคล ที่เจริญด้วย ศีล สมาธิ ปัญญา มีความสงบตลอดเวลาแล

308. มนุษย์โลกจำนวนมากได้รับรู้สิ่ง ที่ผิดปกติ มากกว่าสิ่งผิดปกติ

309. มนุษย์โลกจำนวนมาก เข้าถึงความเป็นปกติของโลกมีจำนวนน้อย

310. มนุษย์โลกจำนวนมาก คุ้นเคยกับสิ่ง ที่ผิดปกติมากกว่าสิ่ง ที่ปกติ

311. มนุษย์โลกจำนวนน้อย ที่คุ้นเคยกับสิ่ง ที่เป็นปกติ

312. มนุษย์ ที่ปกติ คือ มนุษย์ ที่รักษาศีลห้า

313. มนุษย์ ที่ผิดปกติ คือ มนุษย์ ที่ล่วงละเมิดศีลห้า

314. มารดา บิดา ที่ปกติ คือมารดาบิดา ที่รักษาศีลห้า

315. มารดา บิดา ที่ผิดปกติ คือมารดา บิดา ล่วงละเมิดศีลห้า

316. ลูก ที่ปกติ คือ ลูก ที่รักษาศีลห้า

317. ผู้นำประเทศ ที่ดี คือ ผู้นำประเทศ ที่รักษาศีลห้า

318. ประชาชน ชนชาติใด รักษาศีลห้า ประเทศชาตินั้นมั่นคง ปลอดภัย ยั่งยืน

319. การศึกษาเป็นความจริงของสังคมโลก ความดีงามเป็นความจริงของโลก

320. การศึกษาเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการพัฒนานั้นๆ

321. ศาสนา (ศีล สมาธิ ปัญญา) เป็นผู้กำกับ กำหนดควบคุม การใช้เครื่องมือในการพัฒนานั้นแล

322. บุรุษสตรีผู้ใด เข้าใจ เข้าถึง ความจริงของโลก บุรุษสตรีผู้นั้นย่อมมีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ได้เป็นปกติแล

323. บุรุษสตรีผู้ใด ไม่เข้าใจ ไม่เข้าถึง ความจริงของโลก บุรุษสตรีผู้นั้นย่อมมีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้อย่างผิดปกติแล

324. บุรุษสตรีผู้ใด เข้าใจสิ่ง ที่มีอยู่ อยู่กับสิ่ง ที่มีอยู่บนโลกใบนี้ บุรุษสตรีผู้นั้นย่อมมีชีวิต ที่งดงามแล

325. บุรุษสตรีผู้ใด ไม่เข้าใจสิ่ง ที่มีอยู่ อยู่กับสิ่ง ที่มีอยู่บนโลกใบนี้ไม่ได้ บุรุษสตรีผู้นั้นจึงมีชีวิต ที่ผิดปกติด้วยอาการสารพัดความรู้สึกไม่มีวันจบสิ้นแล

326. บุรุษสตรีผู้ใด เข้าใจการเปลี่ยนแปลง บุรุษสตรีผู้นั้นมีชีวิตปกติแล

327. บุรุษสตรีผู้ใด ไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลง บุรุษสตรีผู้นั้นมีชีวิต ที่ผิดปกติแล

328. บุรุษสตรีผู้ใด เข้าใจ เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงของสภาวะจิต บุรษสตรีผู้นั้นมีชีวิตปกติแล

329. การให้ทานหรือการแบ่งปันสิ่งของต่างๆ ให้กับบุคคลอื่นผู้ให้และผู้รับ มีความสุขเสมอเหมือนกันหมดแล

330. ความทุกข์มิได้อยู่กับคนที่ยากจนฉันใด ความสุขก็มิได้อยู่กับคนที่มีฐานะการเงินฉันนั้นแล

331. ความสุขมิได้เกิดกับคน ที่มีการศึกษาฉันใดความทุกข์มิได้เกิดกับคน ที่มีฐานะยากจนฉันนั้นแล

332. ความทุกข์หรือปัญหามิได้อยู่ที่ประเทศที่ยากจนฉันใด ความสุขความทุกข์ มิได้อยู่กับประเทศที่เจริญฉันนั้น เช่นเดียวกันความทุกข์ความสุขมีเสมอเหมือนกันทุกประการแล

333. ธรรมะอยู่เหนือการเปลี่ยนแปลงของโลก แต่ธรรมชาติอยู่ใต้อำนาจการเปลี่ยนแปลงของโลก

334. หลักการของธรรมะ ฆ่ากิเลส

335.หลักการศึกษา สร้างกิเลส

336. เสียงแห่งธรรมะ ชำระล้างกิเลสตัณหา ที่เกาะติดจิตใจ

337. เสียงแห่งเพลง เพิ่มกิเลส เพิ่มความอยาก เพิ่มความรู้สึก เพิ่มความต้องการให้กับกิเลสให้เกิดขึ้นกับจิตใจแล

338. ธรรมะ เป็นผู้สร้างชีวิตอาชีพ

339. ธรรมะ เป็นผู้ส่งเสริมชีวิตอาชีพ เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ชีวิตอาชีพแล

340. ธรรมะ เป็นอาหารอันวิเศษของนักพรตนักบวชต้องการความหลุดพ้น

341. ธรรมะ เป็นเครื่องประดับจิตใจของนักพรตนักบวช ต้องการความหลุดพ้น

342. ธรรมะ เป็นหลักชัยชีวิตของนักพรตนักบวช ที่ต้องการความหลุดพ้น

343. ธรรมะ สร้างความสมดุลให้มนุษย์และสัตว์อยู่รวมกันได้อย่างปกติ

344. ธรรมะ เป็นอาหารของจิต

โรงเรียน, ห้องสมุด, สำนักปฏิบัติธรรม,
และวัดใดมีความประสงค์จะขอรับหนังสือเล่มนี้
ติดต่อ ขอรับ **ฟรี** ได้ที่ คุณกิติมา หัตถีรัตน์
แฟกซ์. 02-9429048
และวัดดอนจั่น 053-240184
ติดต่อ 24 ชั่วโมง 093-2843700

<u>รายชื่อผู้ร่วมพิมพ์หนังสือ</u> " ความจริงของโลก"

1	**พล.ต.อ.เขตต์ นิ่มสมบุญและคุณกิติมา หัตถีรัตน์**	**3,101**	**เล่ม**
2	คุณกนกพร กาญจนางกูร และครอบครัว	100	เล่ม
3	คุณกุลนดา โอฬารรักษ์ธรรม และครอบครัว	100	เล่ม
4	รศ.ดร.ชนาธิป ผาริโน และครอบครัว	100	เล่ม
5	**คุณนภาพิสุทธิ์ พรฐิติพรหม และครอบครัว**	**500**	**เล่ม**
6	**คุณนราวดี เตชานุรักษ์ และลูกสาว**	**500**	**เล่ม**
7	คุณนิตยา เหล่าอมรกิจ	100	เล่ม
8	คุณนุชจรินทร์ เตชานุรักษ์ และครอบครัว	200	เล่ม
9	**คุณประพล-คุณวรรณา เหล่าอมรกิจ และครอบครัว**	**2,000**	**เล่ม**
10	**คุณพีรจักร-อัญชิสา ทิพย์จำนรรจ์ และครอบครัว**	**1,000**	**เล่ม**
11	คุณภัทรียา วิรัตตยานนท์ และครอบครัว	270	เล่ม
12	คุณภ โวทัย-คุณยุวบูรณ์-คุณณภัสสร์ยา ธำรงสมบัติสกุล	200	เล่ม
13	พ.ต.ท.วิษณุ สุระวดี-คุณศรวณีย์ สิงห์ทอง และครอบครัว	100	เล่ม
14	**คุณวีรยา โกสินทโรบล**	**800**	**เล่ม**
15	คุณศักดิ์สิทธิ์ พัฒนพิกุล	100	เล่ม
16	คุณเสาวภาคย์ ศรีมงคลเกียรติพานิช และคุณธนากร เกียรติพานิช	30	เล่ม
17	**คุณอลงกรณ์ สถาปัตยานนท์-คุณกัลยกร เหล่าอมรกิจ**	**500**	**เล่ม**
18	คุณอดิศักดิ์ ปิยะสุวรรณ และครอบครัว	200	เล่ม
19	คุณอรุณี เหล่าอมรกิจ	99	เล่ม
	รวม	**10,000**	**เล่ม**

บันทึก

วัดดอนจั่น

เลขที่ 2 หมู่ 4 ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง

จังหวัดเชียงใหม่ 50000

ติดต่อสอบถาม 053-240184

ติดต่อได้ 24 ชั่วโมง 093-2843700

วัดดอนจั่น

เลขที่ 2 หมู่ 4 ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง

จังหวัดเชียงใหม่ 50000

ติดต่อสอบถาม 053-240184

ติดต่อได้ 24 ชั่วโมง 093-2843700